

برای خادمان لیبرالیسم دانشگاهی!

پیمان پیران

آبان 1385

سایت 19 بهمن

<http://19bahman.blogfa.com/post-25.aspx>

چندی است به نظر می رسد تشویش از اشاعه مبانی تفکر چپ در دانشگاههای ایران - به بیماری ای برای حلقه به گوشان دستگاه قدرت - و همچنین چند تایی لیبرال ظریف! تبدیل شده است - که اول دولتیان و سپس نرم و نازکان راستگرای داخل و خارج را گرفتار مایخولیا - اوهام روزانه و کابوس های شبانه دائمی کرده است. پیوسته خواب «نشریه خاک - نماینده جریان چپ رادیکال دانشگاهی در تهران» و «شیطان کمونیسم» می بینند - از وحشت مدهوش می شوند و موهای بدنشان از فرط ترس سیخ می شود!

بگذارید بگویم که چه کسانی را خطاب قرار داده ام: آنها که تمام تلاششان برای دستکاری کردن افکار عمومی و خشنودی خاطر الهام دهندگان نظام جهانی سرمایه داری و لبریز کردن دخل امپریالیسم در منطقه به عمل می آید. آنانی که علیرغم حتی تقبیح لیبرالیسم «به عنوان یک جریان عقب مانده و ورشکسته فکری» از سوی دانشجویان مترقی دانشگاههای غرب - اکنون تازه به جایی رسیده اند که بلاهت وار لیبرالیسم نو یا بهتر بگوییم چپ ستیزی را معجونی شفا بخش برای همه عوارض عقب ماندگی اجتماعی - اقتصادی مردم ایران می دانند! - آنهایی که پرورده فکری ۷ - ۸ تا رادیو تلوزیون خارج کشورند و به ساخت و ساز یاوه هایی دست می زنند که به جز عینیت در وابستگی نام دیگری بر آن نمی توان نهاد. کسانی که رسماً هواخواهی خود را در کاغذ پاره های یک صفحه ای تحت عنوان ((تلنگر! و جمهوریت چاپ دانشگاه تهران)) - از جهان آزاد نوع آمریکایی اعلام کرده اند و خواسته یا ناخواسته زیر پرچم مزدوری به تائید و تامین گوشت دم توپ برای اربابان امپریالیست خود می پردازند.

به راستی که اینها تازه فقط یک وجه از دورنمای جزوه خوانان لیبرالیسم! در دانشگاه به شمار می روند چرا که اخیراً همین خدام دلوایس منظور همان احمد عشقی و قاسمی نژاد و شرکاء به علاوه

سایت دفتر مرتجع تحکیم وحدت اقدام به انعکاس نوشته هایی در هم و بر هم و کپی شده می کنند که در آن اتهاماتی علیه جریان چپ رادیکال مطرح شده و از یاوه گویی - رجز خوانی - خود شیرینی و تهمت های دروغین برای تخریب جریان چپ و برخی فعالین آن کم نگذاشته اند.

در این که مراد اصلی این نوع نوشته های سفارشی و دیگر گفته ها - صراحتا تخریب نیروهای دموکراتیک داخل و مقابله با قطبی شدن فضای دانشگاه است - شکی نیست - اما آنچه که مهم است - این است که این نوع ایجاد نفرت از فعالین چپ آنچنان که سابقه تاریخی نیز دارد به وضوح این واقعیت را در شرایط کنونی آشکار می سازد که سرمشق های ناقص و دیکته شده لیبرالیسم در ایران - خالصانه دست در دست طرف دیگر مخاصمه یعنی بنیاد گرایی دینی - از وضع موجود دفاع می کنند و تنها فعالیت هایش معطوف به فرصت طلبی - حقوق بشر (آه و ناله کردن) و هوچیگری است و چون توانایی ذهنی و عینی مقابله با سرکوب و اختناق را ندارد - و همچنین از شکل دادن یک پایگاه اجتماعی بین دانشجویان عاجز است - مشخصا در جهت تخریب قویترین واکنش و تنها آلترناتیو موجود یعنی جریان چپ رادیکال دانشگاهی قدم بر می دارد . شباهت این نوع برخورد ها را به کرات در بیرون فضای دانشگاه دیده ایم . از این روست که این روزها بی وقفه شاهد لجن پراکنی عده ای معلوم الحال هستیم که زندگی خود را وقف چپ ستیزی در دانشگاه کرده اند . همان کاری که سالهاست منبع قدرت چه در داخل و چه در خارج به آن مشغول هستند.